

GOOISCH

SLECHTS
4,95
4,-

...als lifestyle in héél Nederland

De glamourkant
VAN CARICE

JETSETLOCATIES
Kaapstad, Cannes en Vlieland

DE COSMETISCH ARTS
onthult écht alles

VERWENDE HONDEN

Prinsesjes zijn er niets bij

VERSLAAFD AAN SHOPPEN?!

NIKS MIS MEE

TEST

BEN JIJ EEN CHERYL
OF EEN TAMAR?

DE GOOISCHE WELVAARTSZIEKTE

'Door mijn burn-out
kon ik niets meer'

ALTIJD JONG

DOOR ANTI-AGING

NIEUWE
ZWOELE
ZOMER
MODE

Zomer 2014 - € 4,95

BP 8 710966 050736

OOK

• Italiaans koken met Janny van der Heijden van Heel Holland Bakt • Zó raakte multimiljonair Vincent verslaafd aan escortgirls • Dwing succes af en draag rood!

STEWARDESS EMMA

Emma (32, single) werkt als stewardess bij een bekende luchtvaartmaatschappij. Aan journaliste Eveline Karman vertelt zij over haar spannende avonturen op 11 kilometer hoogte.

COLUMN

HET STEL ZIT VOORIN, HUN NANNY MET DE KINDJES ACHTERIN

De tropische hitte blaast nog een laatste keer door onze haren voor we de luchthaven van Bangkok met de onuitspreekbare naam binnen marcheren. We gaan naar Nederland, een vlucht van bijna twaalf uur. Voorin stapt een jong stel aan boord. Op zijn kleding tel ik vier logo's van Ralph Lauren. Zij is gekleed in kasjmier en angora; de onvermijdelijke Birkin-bag bungelt aan haar pols. Blasé gebaart hij naar een meisje met Filippijnse looks en twee blonde kindjes op haar armen. Ze moet doorlopen naar de economy-sectie, een stuk verderop. Het is hun nanny. Om haar schouders wiegen een propvolle luiertas en een goedkoop, versleten handtasje.

"You sit aisle", commandeert de man zijn vrouw. Zelf schuift hij in de stoel naast het raam. Als hij kortaf naar de pumps van zijn vrouw knikt, wipt ze die uit en trekt sloffen aan. Ze zijn van dikke badstof met geborduurd monogram. Als ik de peperdure handtas uit het gangpad til voor iemand er tegenaan schopt, rukt de man hem bruusk uit mijn handen. Zij verontschuldigt zich. Nog voor we de buitendeuren mogen sluiten, staat het blonde jongetje voor zijn moeder.

"Catherine is crying again, I want to sit here." Moeder krimpt ineen. "Go to Diwata, please." Bedrukt kijkt ze naar haar man en daarna naar mij. Discreet slalom ik met de kleuter naar de nanny en zie nog net het dankbare knikje van de vrouw.

"Champagne", beveelt hij me na het opstijgen. Zijn ogen staan zielloos en hard. Ik verbaas me over mezelf als ik merk dat ik voor hem ren. Gejaagd bedien ik hem. De volle schaaltes notenmix voor zichzelf en

zijn vrouw duwt hij allebei ruw terug in mijn handen. Zijn champagne is op. En of er geen dikkere dekens zijn, vraagt hij. Ik hol door de cabine en gris twee dekens weg van onverkochte stoelen. Als ik ze met een glimlach afgeef, klaagt hij over onze maatschappij. We hebben geen 'niet storen'-stickers. Normaal plakt hij die op zijn trui of deken: nu blijf ik hem vast en zeker wakker maken voor idioterie zoals de taxfree-verkoop of desserttrolley. Ik beloof hem dat niet te doen.

Hij stoort mij wel. Om de zoveel tijd delegeert hij een nieuwe opdracht of bast tegen zijn vrouw. Zij gehoorzaamt, terwijl ik krampachtig denk aan alle personeelstrainingen over dienstbaarheid. Over een paar uur zwaai ik hem gelukkig weer uit. Maar wat voel ik me opgejaagd. Snel slik ik een aspirientje om mijn opkomende hoofdpijn te onderdrukken.

Na mijn rustpauze wijst mijn collega me erop dat het rechtertoilet in de businesssectie al een dik half uur in gebruik is. Ze maakt zich zorgen. Is er iemand onwel geworden? Waarom is de noodknop niet ingedrukt? Wanneer we voorzichtig op de deur kloppen, klikt de vouwdeur open. De boorden van de kasjmier trui zijn donker en vochtig. De ogen van de vrouw gezwollen. Haar mascara streept over haar wangen. In het keukentje zet ik haar op een klapstoel en geef haar niet alleen een plastic bekertje met bonbons, maar ook een knuffel. Zonder woorden begrijp ik haar. Dankbaar knijpt ze in mijn arm. 🐾